

fri Bolig. Ministeren har underrettet os om, at det er ved en Feiltagelse, at der ikke af ham er stillet Forslag om, at ogsaa disse Bestillingsmænd skulle have fri Bolig, men det er dog forekommet os, at der kunde reises Tvivl om, hvorvidt det kunde være rigtigt, at disse Arrestforvarere ikke ogsaa skulle lide et Afdrag i saa Henseende ligesom Andre. Derfor have nogle af Udvalgets Medlemmer foreslaaet, at dette Emolument strax skulde ophøre, medens Fleertallet har meent, at det vilde være rigtigt at opsætte dette til næste Vacance. — Forslaget under Nr. 13 angaaer en mere betydelig Post, nemlig Qvarter til Lieutenant og ugifte Sergenter. Lønningsloven siger, at en Lieutenant skal lide et Afdrag i sin Lønning af 6 Rd. maanedlig og en Sergent af $2\frac{1}{2}$ Rd. maanedlig for Bolig, men Ministeren har fundet, at dette vilde være en for vidtgaende Forbring, at det var et for høit Afdrag, navnlig for Secondlieutenanternes Vedkommende. Udvalget har dog meent, at det ikke var sikkert, at Ministeren havde Ret i denne Paastand, idet man troede at vide, at dette Afdrag ikke var høiere, end hvad Vedkommende maatte betale, naar de selv skulde staffe sig Qvarter, og man har derfor anseet det rigtigt at blive staaende ved Lønningslovens Bestemmelse. Smidlertid maa det indrømmes, at dette Afdrag for Secondlieutenanternes Vedkommende udgjør en forholdsvis større Deel af Lønnen, end udfærdigt er, idet det nemlig udgjør $\frac{1}{3}$ deraf, hvilket er temmelig Meget i Forhold til, hvad der fordres af de høiere stillede Officerer; men hertil maa jeg dog bemærke, at Secondlieutenanterne i det Hele taget ere unge Mænd, som maae finde sig i at leve tarveligt, og man har derfor ikke anseet det for nødvendigt allerede nu at gjøre denne Forandring. I alt Fald maa man mene, at dette er af det Slags Forandringer, som maae skee ved en ny Lov; thi vistnok kan der gjøres enkelte Undtagelser fra Bestemmelserne i Lønningsloven med Hensyn til enkelte Personer, men naar Spørgsmaalet dreier sig om at fastsætte Lønningsvilkårene anderledes for en heel Classe Befalingsmænd, kan Udvalget ikke finde det rigtigt at gjøre dette igjennem Finantsloven. — Til dette Spørgsmaal om Boliger henhøre ogsaa de

Forslag, der ere stillede under Nr. 20 og 21 angaaende den commanderende General i Aarhus, der ikke har Bolig i nogen Staten tilhørende Bygning, og som altsaa efter Lønningsloven ikke kan være berettiget til Hunsleiegodtgjørelse. Udvalgets Mindretal har meent, at man strax burde lade den Hunsleiegodtgjørelse, som er opført for denne Embedsmand, bortfalde, hvorimod Fleertallet har troet, at man her burde tage det samme Hensyn, der ellers bestandig har været taget ved slige Leiligheder, nemlig at man lod vedkommende Embedsmand beholde denne Hunsleiegodtgjørelse, saalænge han er i den Stilling, han nu indtager, og først inddrog den ved indtrædende Vacance. — En tilsvarende Betragtning har ogsaa ledet Udvalgets Fleertal til under Nr. 22 at opstille det Forslag, at man skulde lade den for Commandanten paa Kronborg opførte Hunsleiegodtgjørelse af 350 Rd. falde bort. Sagen er nemlig den, at Generallieutenant Runding, der som Commandant paa Kronborg hidtil har boet der, er gaaet af paa Pension, og der er nu fra Regjeringens Side hittret det Duffe, at man vilde samtykke i, at denne Mand beholdt den Bolig, han indtil nu har havt. Udvalget har ikke havt mindste Betænkelse ved at indrømme dette Forlangende, forsaavidt der skulde behøves nogen Sanction af Rigsdagen i saa Henseende, men derimod har man ikke fundet det stemmende med en streng Fortolkning af Lønningslovens Bestemmelser at lade den Officer, som udfører de Commandanten paa Kronborg paahvilende Forretninger, nogen Hunsleiegodtgjørelse i den Anledning, idet Lønningsloven paa ingen Maade fastsætter, at den, der er Commandant paa et saadant Sted, skal have fri Bolig, men kun, at han kan faa den, naar den er der. Udvalgets Fleertal har altsaa ikke skjønned, at der var nogen Nødvendighed for at gaae ind paa dette Forslag, skjøndt det jo ikke er nogen særdeles vigtig Sag. Dette med Hensyn til de Forslag under dette Affnit, som vedrøre de forskjellige Forhold med Hensyn til Tjenesteboliger. — Af de øvrige Forslag maa jeg tillade mig at nævne det under Nr. 14, som angaaer Naturalforpleiningen ved Søforterne. Der er her Tale om, efter hvilket Regulativ denne Naturalforpleining skal